

ЗАТВЕРДЖУЮ:

**Загальними зборами трудового колективу
Валківського районного суду
Харківської області
№ 02 від 12 лютого 2014 року**

Правила

внутрішнього трудового розпорядку

Валківського районного суду Харківської області

1. Загальні положення

1.1 Згідно з Конституцією України громадяни України мають право на працю, - тобто на одержання гарантованої роботи з оплатою праці відповідно до її якості і не нижче встановленого державою мінімального розміру, - включаючи право на вільний вибір професії, роду занять і роботи відповідно до покликання, здібностей, професійної підготовки, освіти.

Обов'язком кожного працівника є сумлінна праця, додержання трудової дисципліни, вимог нормативних актів з охорони праці, бережливе відношення до ввіреного майна.

Трудова дисципліна забезпечується створенням необхідних організаційних та економічних умов для нормальної високопродуктивної роботи, свідомим ставленням до праці, застосуванням методів переконання і виховання, а також заохоченням за сумлінну працю.

1.2 Правила внутрішнього трудового розпорядку розроблені на підставі Кодексу законів про працю України, в їх основу покладено положення Закону України «Про державну службу».

Правила спрямовані на зміцнення трудової дисципліни, своєчасне і якісне виконання працівниками покладених на них обов'язків, раціональне використання робочого часу, зростання продуктивності та ефективності праці.

1.3 Питання пов'язані з застосуванням Правил внутрішнього трудового розпорядку, вирішуються керівництвом суду.

В тексті правил внутрішнього трудового розпорядку застосовуються терміни:

- керівництво управління державної судової адміністрації у Харківській області – начальник управління та його заступники;

- керівництво місцевих судів - голови судів та їх заступники, керівник апарату суду;

- працівники судів – фахівці (державні службовці), апарат місцевого суду;

- КЗпП – Кодекс законів про працю України;

- Правила – Правила внутрішнього трудового розпорядку.

2. Порядок призначення, переміщення та звільнення працівників

2.1 Призначення, переміщення та звільнення працівників здійснюється:

- суддів місцевих судів – Президентом України, а в разі безстрокового обрання – Верховною Радою України;

- голів та заступників голів суду – Президентом України за поданням голови відповідного апеляційного суду та за погодженням з Радою суддів України;

- помічників суддів – керівником апарату за поданням судді, на час виконання суддею повноважень судді,

- інших державних службовців на конкурсній основі,

- службовців згідно Кодексу законів про працю

2.2 З метою набуття практичного досвіду, перевірки професійного рівня і ділових якостей особи, яка претендує на посаду державного службовця, може проводитись стажування терміном до двох місяців.

2.3 Під час прийняття на роботу забороняється вимагати від осіб, які поступають на роботу документи, подання яких не передбачено законодавством.

2.4 Під час прийняття на державну службу може встановлюватися випробування з метою перевірки відповідності роботі, яка доручається працівнику. Умова про випробування повинна бути застережена в наказі про прийняття на роботу.

2.5 З наказом про прийняття працівника на роботу (Про призначення на посаду) він ознайомлюється під розписку в особовій картці, в якій повторюється відповідний запис в трудовій книжці.

В наказі зазначається назва професії (посади) відповідно до штатного розпису та умови оплати праці. Допуск до роботи новопризначених працівників провадиться тільки після видання відповідного наказу.

2.6 До початку роботи у зв'язку з призначенням, або у разі переведення працівника на іншу роботу в суді, керівництво суду зобов'язано:

- роз'яснити працівникові його права та обов'язки і інформувати під розпис про умови праці;

- ознайомити працівника із Законом України «Про державну службу України», Законом України «Про судоустрій і статус суддів», Законом України «Про боротьбу з корупцією», Положенням про Державну судову Адміністрацію України;

- визначити працівникові робоче місце, забезпечити його необхідними для роботи засобами;

- проінструктувати працівника з техніки безпеки; виробничої санітарії, гігієни праці і протипожежної охорони.

2.7 На всіх працівників ведуться трудові книжки у порядку, встановленому чинним законодавством.

2.8 Припинення трудового договору з працівниками може мати місце тільки з підстав, передбачених законодавством.

Працівник має право за власним бажанням розірвати трудовий договір, укладений на невизначений строк, попередивши про це керівництво за два тижні. У разі коли заява працівника про звільнення з роботи за власним бажанням зумовлена неможливістю продовжувати роботу (випадки, передбачені частиною першою ст. 38 КЗпП України) керівництво суду повинне розірвати трудовий договір у строк, про який просить працівник. Після закінчення строку попередження працівник має право припинити роботу, а керівництво зобов'язане видати працівнику трудову книжку і провести з ним остаточний розрахунок.

За згодою між працівником і керівництвом трудовий договір може бути розірваний і до закінчення строку попередження про звільнення.

Строковий трудовий договір (пункти два і три ст.23 КЗпП України) підлягає розірванню достроково на вимогу працівника в разі його хвороби або інвалідності, які перешкоджають виконанню роботи за договором, порушення керівництвом законодавства про працю, колективного або трудового договору та у випадках, передбачених частиною першою статті 38 КЗпП України.

2.9 Перед розірванням трудового договору працівник зобов'язаний повністю розрахуватися за одержані ним матеріальні цінності, повернути всі документи та літературу.

2.10 Розірвання (припинення) трудового договору з працівником оформлюється наказом.

2.11 Днем звільнення є останній день роботи.

В день звільнення керівництво зобов'язане видати працівнику його трудову книжку з внесеним до неї записом про звільнення і здійснити з ним остаточний розрахунок. Записи про причини звільнення у трудовій книжці повинні робитися у точній відповідальності з формулюванням чинного законодавства та з посиланням на відповідну статтю КЗпП України.

3. Основні права працівників

3.1 Працівники мають право:

- користуватись правами і свободами, які гарантуються громадянам Конституцією України та законами України;
- брати участь у розгляді питань і прийнятті рішень у межах своїх повноважень;
- на повагу особистої гідності, справедливого і шанобливого ставлення до себе з боку керівників, співробітників і громадян;
- вимагати затвердження керівником чітко визначеного обсягу службових повноважень за посадою;
- на оплату праці залежно від посади, яку вони займають, рангу, який йому присвоюється, досвіду та стажу роботи;
- на здорові, безпечні та належні для високопродуктивної роботи умови праці;
- захищати свої законні права та інтереси у вищих державних органах та в судовому порядку.

Працівники мають також інші права відповідно до чинного законодавства України.

4. Основні обов'язки працівників

4.1 Працівники зобов'язані:

- додержуватися Конституції України та інших актів законодавства України;
- працювати чесно, сумлінно виконувати покладені на них обов'язки, виявляти ініціативу і творчість у роботі;
- забезпечувати ефективну роботу;

- постійно вдосконалювати організацію своєї роботи і підвищувати професійну кваліфікацію;
- дотримуватися трудової дисципліни;
- своєчасно виконувати директиви Державної судової адміністрації України, накази керівництва;
- використовувати весь робочий час для продуктивної праці;
- не припускати дій і вчинків, які можуть зашкодити інтересам держави чи негативного впливу на репутацію працівника управління; не брати участь у діях, що суперечать національним інтересам України, ускладнюють функціонування державних органів;
- не вчиняти дій, що можуть бути розцінені як використання свого службового становища в корисливих цілях у власних інтересах, а також дій, які відповідно до чинного законодавства вважаються корупційними;
- шанобливо ставитися до громадян, керівників і співробітників, дотримуватися високої культури спілкування;
- не виявляти всупереч інтересам справи упередженість або прихильність до будь якого підприємства, установи, організації, об'єднання громадян або конкретної особи;
- зберігати службову, конфіденційну, а також іншу інформацію, яка згідно законодавству не підлягає розголошенню;
- додержуватися вимог з охорони праці і протипожежної безпеки;
- додержуватися встановленого порядку збереження документів та матеріальних цінностей;
- утримувати свої робочі місця в чистоті.

4.2 Коло обов'язків, які виконує кожний працівник суду за своєю посадою визначається посадовими інструкціями, що затверджуються керівником апарату.

5. Основні обов'язки керівництва

5.1 Керівництво суду зобов'язане:

- правильно організувати роботу працівників таким чином, щоб кожен з них працював за своєю спеціальністю і кваліфікацією, мав закріплене за ним робоче місце, був ознайомлений з установленими завданнями;

- забезпечити безпечні та нешкідливі умови праці;

- забезпечувати у встановленому порядку підвищення кваліфікації працівників за їх фахом у відповідних навчальних закладах, на лекційних заняттях, курсах;
- забезпечувати матеріальну зацікавленість працівників у результатах їх особистої праці та загальних підсумках роботи, економне і раціональне витрачання фонду заробітної праці;
- забезпечувати додержання працівниками трудової та виконавської дисципліни;
- неухильно додержуватись законодавства про працю;
- створювати належні для високопродуктивної роботи умови праці;
- справедливо вирішувати питання про моральне та матеріальне заохочення працівників, які досягли значних результатів у роботі.

6. Робочий час і його використання.

6.1 Для працівників встановлюється п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями – субота і неділя. Тривалість робочого часу працівників становить 40 годин на тиждень (за винятком працівників віком до 18 років та інших категорій працівників, передбачених чинним законодавством).

У випадках передбачених статтею 56 КЗпП України, окремим працівникам на їх прохання може встановлюватися неповний робочий день чи тиждень з оплатою праці пропорційно відпрацьованому ними часу.

6.2 Час початку і закінчення роботи працівників та час перерви для відпочинку і харчування встановлюються такі:

	З понеділка по четвер:	П'ятниці
Початок роботи	8 год.00хв.	8 год.00хв.
Перерва	13 год. 00 хв. 13год.45 хв.	13 год. 00 хв. 13 год.45 х
Закінчення роботи	17 год.00 хв.	15 год. 45хв.

Напередодні святкових і робочих днів (стаття 73 КЗпП України) тривалість робочого дня з 40 – годинним робочим тижнем скорочується на одну годину.

За рішенням керівника окремим працівникам може встановлюватися гнучкий графік роботи на умовах та в порядку передбачених законодавством.

6.3 Для виконання невідкладної і непередбаченої роботи працівники зобов'язані за розпорядженням керівництва з'явитися на роботу вихідні, святкові та неробочі дні.

На бажання працівника, який працював у вихідний, святковий або не робочий день, йому може бути наданий інший день відпочинку.

6.4 Облік робочого часу працівників суду проводиться шляхом занесення відповідних даних до таблицю. Керівництвом призначається відповідальна особа, а також визначається порядок ведення таблицю обліку робочого часу.

6.5 За особливий характер роботи та інтенсивність праці державним службовцям виплачується надбавка до посадового окладу.

6.6 Забороняється в робочий час відволікати працівників від їх безпосередньої роботи, відзивати та знімати з роботи для виконання громадських обов'язків і проведення різних заходів, не пов'язаних із виробничою діяльністю.

6.7 Працівникам надаються відпустки із збереженням на їх період місця роботи і заробітної плати відповідно до чинного законодавства.

Державним службовцям надається щорічна основна відпустка тривалістю 30 календарних днів з виплатою допомоги на оздоровлення у розмірі середньомісячного заробітку. В разі наявності стажу державної служби понад 10 років державному службовцю надається щорічна додаткова оплачувана відпустка за вислугу років на державній службі тривалістю до 15 календарних днів у порядку, встановленому законодавством.

Черговість надання працівникам щорічної та додаткової оплачуваних відпусток встановлюється керівництвом з урахуванням необхідності забезпечення нормальної роботи управління і особливих інтересів працівників та можливостей для їх відпочинку. Графік відпусток складається на кожний календарний рік і доводиться до відома всіх працівників.

Забороняється ненадання щорічних відпусток повної тривалості протягом двох років підряд.

7. Заохочення за сумлінну працю

7.1 За зразкове виконання трудових обов'язків, тривалу і бездоганну роботу, інші успіхи у праці до працівників застосовуються такі заохочення:

- оголошення подяки;

- видача грошової премії;

- нагородження Почесною грамотою і цінними подарунками.

За виконання особливо відповідальних завдань працівнику, на якого поширюється дія Закону України «Про державну службу», може бути присвоєно черговий ранг достроково в межах відповідної категорії посад.

7.2 Працівникам, які успішно й сумлінно виконують свої трудові обов'язки, надаються в першу чергу переваги та пільги щодо соціально – культурного обслуговування. Таким працівникам надається також перевага в просуванні по службі (роботі).

За сумлінну безперервну працю в державних органах, зразкове виконання трудових обов'язків державним службовцям видається грошова винагорода в розмірі та порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.

7.3 Заохочення оголошуються наказом і заносяться до трудових книжок згідно з правилами їх ведення.

8. Відповідальність за порушення трудової дисципліни.

8.1 Порушення трудової дисципліни, тобто невиконання чи неналежне виконання без поважних причин працівником покладених на нього трудових та службових обов'язків, порушення державним службовцем обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби, а також за вчинок, який порочить його як державного службовця або дискредитує державний орган, в якому він працює, тягне за собою застосування заходів дисциплінарного чи громадського стягнення, а також застосування інших заходів, передбачених чинним законодавством.

8.2 За порушення трудової дисципліни до працівника застосовується один із видів стягнення:

- догана;

- звільнення.

До державних службовців за невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків, перевищення своїх повноважень, порушення обмежень, пов'язаних з проходженням державної служби, а також за вчинок, який порочить його як державного службовця або дискредитує державний орган, в якому він працює, крім вказаних вище дисциплінарних стягнень, можуть застосовуватися такі заходи дисциплінарного впливу:

- попередження про неповну службову відповідність;

- затримка до одного року у присвоєнні чергового рангу або у призначенні на вищу посаду.

8.3 Дисциплінарні стягнення застосовуються керівником апарату стосовно апарату суду, на помічників суддів за поданням судді, до керівника апарату суду та заступника керівника апарату суду за поданням голови суду – начальником Територіального управління Державної судової адміністрації в Дніпропетровській області. Застосування дисциплінарного стягнення оформлюється наказом, який доводиться до відома працівника під розписку.

8.4 Колективи структурних підрозділів зобов'язані створювати обстановку неприпустимості до порушень трудової дисципліни, проявляти вимогливість до працівників, які несумлінно виконують свої трудові обов'язки.

8.5 Дисциплінарне стягнення застосовується безпосередньо за виявленням проступку, але не пізніше одного місяця з дня виявлення, не враховуючи часу звільнення працівника від роботи у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю або перебуванням його у відпустці.

Дисциплінарне стягнення не може бути накладене пізніше шести місяців з дня вчинення проступку.

До застосування дисциплінарного стягнення керівництво управління, керівник структурного підрозділу повинні витребувати від порушника письмове пояснення.

8.6 За кожне порушення трудової дисципліни може бути застосоване лише одне дисциплінарне стягнення.

Під час вибору виду стягнення повинні враховуватися ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяна ним шкода, обставини, за яких вчинено проступок і попередня робота працівника.

8.7 Якщо працівник не допустив нового порушення трудової дисципліни і до того ж виявив себе сумлінним працівником, стягнення може бути зняте до закінчення року.

Протягом дії дисциплінарного стягнення заходи заохочення до працівника не застосовуються.

9. Порядок вирішення трудових спорів

9.1 Трудові спори, що виникають між працівником і керівництвом, розглядаються в порядку, передбаченому чинним законодавством.